

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. Quæ personæ gaudeant jure Asyli Ecclesiastici?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

14. Neque hinc sequitur, quòd etiam captivus sumens Eucharistiam gaudeat Immunitate. Siquidem privilegium Asyli conceditur fugientibus ad Ecclesiam, vel Eucharistiam: captivus autem non potest ad eam fugere, benè tamen Sanctissimo Sacramento ut Viatico, & spiritali Cibo animæ refici. Multò minus confugiens ad Sacerdotem, sacrum Oleum ad infirmos deportantem, gaudebit immunitate: cum huic neque Jus fa-
veat, neque paritas, sive ratio faciendæ extensionis. Barbofa *ibidem* cum alijs.

Quid de Reo Eucharistiam sumente? Vel fugiente ad Sacerdotem S. Oleum portantem?

QUÆSTIO II.

Quæ personæ gaudeant jure Asyli Ecclesiastici?

15. **R**eorum ad loca sacra, tanquam Asylia fugientium, alij possunt esse Fideles, alij Infideles: & illorum quidam Laici, quidam Clerici, vel Religiosi; istorum alij Pagani, aut Judæi, alij Hæretici: & denique ij vel gravitate delictorum, vel ære alieno oppressi. Et de omnibus his procedit præfens Quæstio.

Rei ad Asylia fugientes, varij.

16. CONCL. I. Certum est, omnes Fideles laicos delinquentes, & ad loca sacra confugientes, gaudere jure Ecclesiastici Asyli, dummodò non admiserint crimina specialiter excepta. Patet hoc ex c. *Si quis contumax*. 17. q. 2. & c. *Inter alia*. de Immunit. Eccles. cum concordantijs. ac præsertim ex cit. Bulla Gregorij XIV. *Cum alias*. Et hoc intellige etiam si hi sint excommunicati, vel interdicti: nam Censura non privat immunitate, cum hujusmodi poena nullibi sit jure expressa; simulque Censuræ sine medicinales, non mortales. arg. cap. 1. de Sent. Excom. in 6. Pirhing *loc. cit.* num. 32. post Covarruviam *cit.* c. 20. num. 11. & alios.

Fideles laici Rei, an omnes gaudent immunitate?

17. CONCL. II. Fideles debitores pecuniarj, qui solvendo non sunt (vulgò, Falliti) confugientes ad Ecclesiam, gaudent Immunitate. Ita Abbas c. *Inter alia*. n. 22 de Immunit. Eccles. Barbofa *cit.* lib. 2. *Juris Ecclesiast. univ.* cap. 3. n. 46. & 47. Covarruvias num. 14. & alij magno numero ab ipsis relati, quamvis non desint quidam oppositum tenentes. Ratio est: tum quia in favorabilibus, Reorum nomine veniunt debitores; Reus enim dicitur, cui movetur quæstio. id est, intentatur actio, sive civilis, sive criminalis, c. *Forus*. de Verb. signifi. Tum quia Bulla Gregoriana §. 2. expressè facit mentionem de *fraudulentis Decoctoribus*;

An etiam debitores pecuniarj, vulgò, Falliti?

C cccc 2

ita

ita tamen, ut revocet quæcunque privilegia, & indulea ipsos extrahendi. Tum tandem, quia *c. Inter alia. de Immunit. Eccles.* generaliter prohibetur extrahi de Ecclesia invitus; adeò, ut etiam servus, ob timorem Domini ad Ecclesiam confugiens, non sit restituendus, nisi de impunitate sua dominus ejus Clericis juramentum præstiterit.

Quid, si hi cum bonis suis fugiant ad Ecclesiam?

18. Cæterum si fraudulentus debitor in creditorum præjudicium unà cum rebus & bonis alienis ad Ecclesiam se recipiat, tunc de licentia Episcopi ejusmodi bona sunt consignanda Judici sæculari ad effectum, ut veris dominis reddantur. *Barbosa. cit. num. 47. Diana part. 6. tract. 1. resol. 17. & alij. Nec obitat c. Diffinit. 17. q. 4. ubi prohibetur quidpiam damni, seu spolijs residentibus in loco sancto inferri.* Nam loquitur textus de bonis proprijs Rei, non autem alienis, & in quorum detentione idem delinqueret.

Clerici, & Religiosi delinquentes, an Immunitate gaudeant?

19. CONCL. III. An Clerici, & Religiosi, in Asylis tuti sine etiam contra proprios Judices Ecclesiasticos (nam contra Judices sæculares defenduntur aliunde, videlicet per privilegium Fori) ita ut ab illis extrahi extra casus jure exceptos non possint: multum controversant Doctores, alijs affirmantibus, cæteris verò negativam sententiam tenentibus; uti videre est apud *Fagnanum c. Inter alia. num. 70. & seqq. de Immunit. Eccles. Barbosam lib. 2. Juris Eccles. univ. cap. 3. num. 137.* Sed merito uterque horum affirmativam sententiam amplectitur, veluti probabiliorem, & magis communem: nam Canones generaliter loquuntur, non distinguendo inter Clericum & Laicum; ac proinde generaliter de omnibus sunt intelligendi. Deinde privilegium Asylis, hoc est, ut nullus violenter inde extrahi valeat, principaliter concessum est ipsi Ecclesie, sive loco sacro, idque propter reverentiam ejus, *arg. c. Reum. & c. Frater. 17. q. 4. cum concordantijs;* ergo suffragatur cuilibet, sive Clerico, sive Laico, nisi sit de specialiter exceptis. Accedit, quòd Clerici non debeant esse deterioris conditionis, quàm Laici; simulque nullibi hoc privilegium eis ademptum reperitur.

Sententia affirmativa est probabilior.

Declaratur Conclusio.

20. Cæterum data resolutio procedit duntaxat quoad crimina graviora, correspondentes ipsis pœnas judiciales enormes, quæ, limites disciplinæ Ecclesiasticæ, ac Regularis correctionis excedunt: non verò quoad pœnas correctivas omninò necessarias pro conservacione status Ecclesiastici, ac Regularis. Inferretur proinde, quòd Clericus perpetrans homicidium extra locum

eum sacrum (quod additur, quia alioquin hoc delictum foret unum de exceptis) & confugiens ad Ecclesiam, gaudeat Immunitate; adeo, quod non possit inde violenter extrahi, & tradi Curiae saeculari, vel mitti ad triremes.

Fallit in poenis merè Ecclesiasticis, quæ potius correctionem sapient.

Secus est de delictis levioribus aut poenis merè Ecclesiasticis, quæ potius correctionem sapiunt, quam vindictam publicam. Sic enim Religiosi delinquentes possunt secundum eorum instituta per Superiorem in Monasterio coerceri, verberari, & in carcerem detrueri, imò si opus fuerit, etiam de Monasterio expelli, neutiquam suffragante ipsis Immunitate loci: prout patet experientia, ipsaque Religionum consuetudine, quæ est optima legum interpres; & tenent Doctores passim. Similiter potest Episcopus Clericum, in flagranti crimine in loco sacro deprehensum, suis carceribus mancipare ad correctionem, absque violatione Immunitatis Ecclesiasticæ. Tum quia hic non agitur de amissione vitæ, vel membrorum, arg. c. Inter alia, de Immunit. Eccles. Tum quia alioquin disrumperetur nervus Ecclesiasticæ disciplinae, contra c. Cum inter. de consuetud.

21. CONCL. IV. Quantum ad Judæos, & Paganos, multi censent, eos ad Ecclesiam confugientes gaudere Immunitate Ecclesiastica; eò quod privilegium istud fuerit concessum loco sacro, ob ejus reverentiam; atque ipsum, tanquam Ecclesijs favorabile, sit ampliandum; simulque Canones illud concedentes, loquantur generaliter & indistinctè: prout inter plures alios vult, & argumentatur Fagnanus loc. cit. num. 59. & sequ. & Diana part. 6. tract. 1. resolut. 23. Et pro hac sententia Barbosa cit. cap. 3. num. 44. allegat Declarationem Sac. Congregationis Contraversijs Jurisdictionibus præpositæ, Anno 1631. factam: de qua si legitimè constabit, dicta sententia omninò tenenda erit.

Judæi, & pagani, an gaudeant Immunitate?

22. Cæterum insistendo Juri communi probabilius videtur, eos non gaudere Immunitate, nisi sincero corde parati sint veram Fidem amplecti; uti tradit Abbas c. Inter alia, num. 6. de Immunit. Eccles. Covarruvias num. 11. Pirhing. tit. de Immunit. Eccles. num. 39. Layman. lib. 4. tract. 9. cap. 3. num. 12. Bonazina disp. 3. in Decalog. quaest. 7. punct. 6. §. 5. num. 3. & alij quamplures. Ratio est: tum quia ita habetur decisum in Jure civili, l. 1. C. de his, qui ad Ecclesias confugiunt; quæ lex non reperitur in Jure Canonico correctæ, imò potius approbata cit. c. Inter alia. ibi: Juxta sacrorum statuta Canonum, & traditiones Legum Civilium. Tum quia indignus est, ut ab Ecclesia defendatur, qui Ecclesiam contemnit, arg. cap.

Sententia probabilior.

ult. de Immunit Eccles. Sic autem Ecclesiam contemnunt Infideles, nolentes veram Fidem amplecti, ipsamque Ecclesiam per Baptismum ingredi. Tum tandem, quia Canones Immunitatis privilegium locale concedentes Ecclesijs, intelligendi sunt secundum materiam subjectam, hoc est, de personis Ecclesiasticæ jurisdictioni subjectis, sive de fidelibus: Siquidem istorum curam & gubernationem gerit Ecclesia, non Judæorum, aut Paganorum, de quibus dicit Apostolus 1. Corinth. 5. *Quid mihi de ijs, qui foris sunt, judicare?* Et per hoc patere potest responsio ad rationes in oppositum.

Hæretici ob
crimen hæ-
resis privan-
tur immu-
nitate.

23. CONCL. V. Certum est, quod Hæretici ob crimen hæresis priventur Immunitate Ecclesiastica. Siquidem in Bulla Gregoriana expressè excipiuntur *Hæresis Rei*: idque merito propter enormitatem hujus criminis, ad Ecclesiæ subversionem specialiter tendentis.

An eâ pari-
ter privati
existant ob
alia crimi-
na?
Sententia
affirmativa.

24. Cæterum an Hæretici propter solum crimen hæresis, vel (ubi publicè tolerantur, v. g. in Germania) etiam propter alia crimina, utputà homicidium, furtum, &c. Immunitate priventur, rursus variant Doctores. Eos privari, affirmat Covarruvias *cit. cap. 20 num. 11.* cum quibusdam alijs: cum quia Hæretici, tanquam Ecclesiæ hostes & proditores, omni ejus favore indigni sunt. Tum quia tales re verâ sunt *Hæresis Rei*, non obstante, quod propter hoc crimen non inquirantur: atqui hæresis Rei generaliter, & absolute excluduntur à privilegio Immunitatis per Bullam Gregorianam; ergo.

Sententia
negativa,
hujusque
fundamen-
ta.

25. Oppositam nihilominus sententiam non pauci Doctores sequuntur, ut Sylvester *v. Immunitas. III. quest. 3.* Loësius *tit. de Immunit. Eccles. n. 16.* Pirhing *n. 40.* Engel. *n. 19.* & alij. Rationem dant: quia in Hæretico propter homicidium, vel aliud crimen ad Ecclesiam confugiente, hæresis se habet per accidens; neque enim is fugit ad Ecclesiam propter hæresin, sed propter aliud delictum. Accedit, quod Hæreticus per Baptismum jam sit ingressus Ecclesiam, ejusque legibus obligetur; ergo pariter favoribus localibus, sive Immunitate Ecclesijs ob earum reverentiam concessâ, frui poterit. Et hoc vel maximè tunc, quando is à pertinacia & errore recedens, per veram poenitentiam Ecclesiæ reconciliatus fuit; sicque dignus effectus, ut illius favore & protectione, perinde ac alij Fideles, per Immunitatem defendatur, prout limitat Bonacina *cit. §. 5. n. 2.*

QUÆ.